

מסורת הש"ס

א [לקמן י"א, ג] מדריס
ג, א [שבושט מ. ע"ש
ובתוס' שם ד"ה לר"ן,
ד] כס"א: ונכנס,

נוסחת הר"ב

א [הריני מיר ונכנס: ב] כס"י
מכוח כפן גליון ואמר לן
רבי: ג [מגלה תגלחת טומאה
דמיר טהור שנטמא מגלה ב']
כו: ד [מילה כדמפסרין:
ה] תמן: ו [כדי שיעור
הסתמחה מויכעט לסיפה
דקרא כדמפסר: כו:]

הגהות הב"ח

א [גב' בעי רבא. נדר
הוא צניח הקבוצה:
ב] שם מיר טהור מיט
ל: ב:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א [רש"י ד"ה בתקניה
קמירי וכו' ואמר לן רבי
דהכי נמי מלי למינין אלא
טמא טמא. כ"ג ע"ן א"מ]
דוה דוקא לפי קמא ב"מ]
ד"ה לא הא וכו' ור"ק:
ב [ה"ה אין צ"ן מיר טמא
וכי כשהיה ג' וטמא ב'
ועל יוס' ז' עולה כ"ל:
ג [ד"ה מיר טהור שנטמא
וכי דבאחור יוס' ומחיל:
למנות מירות טהרה
מוקמין ליה לקמן כ"ל:
ד [ב"ד אין דהאי מנה
נחית לפרושי הכא מתי
ארכא כ"ל: ח [ב"ד
שהיה ג' ונכנס דלא לך
וחי לך כדפי' הקונטרס.
מנות כדפי' הקונטרס
ממקו וי"ב כדפי' לקמן
כ"ל ועי' ח"מ ע"ה:
ו [ד"ה הב"ח מיתל כ"ע
דחיל וכו' וה"ה נמי
דמורה ריש צ"ל דלך
כ"ל: ז [ד"ה קרבן
טומאה הוא דלא מיימי הא
מלקי לך טומאה לאתר
אפילו תוך שבע שמבקש
לטהר עמו כ"ל: ח [ד"ה
בתקנתא קמירי וכו'
דהיינו קולון גופיה
דבאסור ליה וכו' א"ל
א"מ: ט [ד"ה אילמא
דאמרי ליה לא תמור וכו'
ללא שיש בו משנה הוא.
י"ב כסרה האת רחוקה
קת דלך יחשב זה המשע
ועי' תוס' דשבושט דף פ'
ע"ה ד"ה או וכו' שנטמא
בין דלולא קונין למיר
קונו על לאו שפסר ע"י
דלאסור מלקות אמר אבל
לעת הרב המגיד קס"ל על
לאו שפסר ע"י משעה
לוקה אף היכא דלן בו
משעה עירוש פסרי מ"ג
שכרות ה"ל ב' א"כ א"ל
סוגין וממקן ראה והוכנה
בגויה לדבדו ודוק'
הע"ב:

פי' הרא"ש

הכא במאי עסקין ביוצא
ונכנס שיוצא מן הטומאה
ע"י הוראת וטבילה וקבל
עליו נזירות ונכנס ומיל'
אע"ג דלא קבל עליו קבלה
בגויה אלא אמר הריני
גומר [בגויה] [הור נזיר]:
אלא טמא שנור ז' עולה
לזמן המנין לפי שאינו צריך
עד אחת הצידי קרבנותיו דכתיב וקדש ראשו ביום ההוא ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו מן המנין הא אין עליו נזירות כלל

מי שאמר פרק שלישי נזיר

יז.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"י מהל'
מדות ה"ל ו [ת]:
ב מ"י שם ה"ל ו ע"ש
כ"מ:

גליון הש"ס

גב' אפר בר בר אשי
ע"ן מדריס דף ד' ע"א:

הגהות התוספות

1. צ"ל ומוקמין ליה לקמן
כדפי' דלא חיל מ"י. 2. צ"ל
למימתי. 3. צ"ל ולא. 4. צ"ל
האי טמא. 5. צ"ל ד"ע לא
פלוגי. 6. צ"ל דשפסר הוא
כיון דמני כו'. 7. מ"מ הוא
ממקו וצ"ל כשנטמא כשנוג.

מוסף רש"י

אלא טמא שנור שביעי
שלו. טעול ב' עולה לו
למנין. דהואיל ואינו נזיר
קרבן ממחיל למנות מנו
צ"ס. ונזיר טהור
שנטמא אין שביעי שלו
עולה לו למנין. דלן לו
טהרה עד יום שמיני שמיני
בית הקבורה. ודומה שנטמא
עברה שלש נתיב
כשנטמא, כגון שנטמא לבית
הקבורה שצ"ח מ"מ ומגלה
ופרע עליו את מעוזה גג
האלה וטמא כדפי' בית
הקבורה וטמא ב' לא ולא
י"א. ומיחו לא שיהי כפי
השמועה [שבושט ו'].
ב"ע שהייה למלקות.
קרבן לא שייך הכא כלל,
שכן כרת שמיני שנטמא
וקרבן מיר טמא לאו אשון
טומאה חתי אלא למחיל
עליו מירות טהרה ששאר
מומקרי כפרה. ובענין זה
מפורש שיהיה זו נמש' מיר
[שבושט ו'].

פי' הרא"ש

ע"י שיקבל. וכתיב דמירי
בשקבל עליו אי"כ ליחגי
וזה צריך לחזור ולדור
הוא אין צריך מיתל כ"ע
לא פליגי דחיילא ואינו
צריך לקבל עליו שנית וזב
לוקה על התגלחת ועל
הז"ן: כי פליגי למלקי.
פי' על הטומאה: ר' יוחנן
סבר כיון דחיילא. ללקות
על הז"ן ועל התגלחת לך
נמי על הטומאה כי היכי
דאינו בביא קרבן טומאה:
הוא דאיתביה ר"י לר"ל
לעיל תלמודא הוא דמותר
לפי מה דהוה ס"ד דפליגי
ובהנה רבות בתלמוד: א"ל
על תגלחת זה וזה שוין.
פי' לגלה אי"ל ללקות על
התגלחת וה"ה על הז"ן:
אבל לענין מלקות. פי' על
הטומאה. בתקנתא מירי
בלקולא ר"י מירי. פי'
לחירות לט תקנתו מתי
יתחיל ימי נזירותו. אבל לא
מירי בלקולא להשפיענו
הז"ן אם יעשה עבירה
שיטמא למחיה אי שיהה
ין ויגלה: ה"ו סופה את
הארבעים תיבתא. והכא
ליבא לשנויי ביוצא ונכנס
דמשמע טמא דומיא
דגלה ושתה יין דמירי
אפילו בלא יוצא ונכנס: בעי שהייה למלקות. שיעור שהייה המפורשת (בד') [בשבושט] למי שנטמא באונס בערה שאינו חייב
כרת אלא אם כן שהה שיעור השתחואה והלכה למשה מסיני הוא: אי דאמרו ליה לא תנוור למה לי שיהיה ביום הדבורי

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועל וקבל עליו מירות פעם אחת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני מיר אלא
אמר יחול עליו מירות דהוי מיר ולקי כדפי' לשם בקונטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמירי) [דמיר]
כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוד צבל תאחר אם אינו מיר מיד:
א"ן בין נזיר טמא. שנטמא בעודו
טמא לנזיר טהור שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהיה ג' ושנה ב' וטבל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהיה
ושנה ועל ראו לחול עליו מירות
לאחר ונהי דבעי הערב שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעול יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעבד מלחול
מירות עליו: ונזיר טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס איתביה
א"ן בין טמא שנור לנזיר טהור שנטמא
אלא טמא שנור שביעי שלו עולה לו למנין
ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
למנין ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו
מן המנין? אמר בר בר רב אשי מיתל כ"ע
לא פליגי דחיילא אלא כי פליגי למלקי רבי
יוחנן סבר כיון דחיילא לך ור"ל סבר לא לך
וחיילא איתביה ר' יוחנן לר"ל מי שנור והוא
בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום
אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן
טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי הא
מילקי לך עליה בדין הוא דליתני אינו לוקה
אלא משום דקא בעי למיתנא סיפא יצא
ונכנס עולה לו מן המנין ומביא קרבן טומאה
תנא רישא אינו מביא קרבן טומאה ת"ש אין
בין טמא שנור לנזיר טהור שנטמא אלא
שטמא שנור שביעי שלו עולה לו מן המנין
ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
מן המנין הא למלקות זה וזה שוין א"ל לא
לתגלחת זה וזה שוין אבל לענין מלקות מאי
זה לוקה זה אינו לוקה ליתנייה בתקנתיה
קא מירי בלקוליה לא קא מירי לי שמע
מי שהיה טמא ונזיר אסור לגלה ולשתות יין
ואם גילה ושתה יין ונטמא למחיה הרי זה
סופג את הארבעים תיבתא [בעי רבא ב] נזיר
והוא בבית הקברות מהו בעי שהייה למלקות
או לא היכי דמי אילימא דאמרי ליה לא
תינוור למה לי שהייה נזיר [ב] מאי טמא לא
בעי שהייה דקא מתרי ביה ה"נ קא מתרי ביה
אלא

הך דקמי אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי קרבן: הגה"ה מיהר
דב"ע דחי"ה. ולכשיטהר אין צריך לחזור לנזיר דמיר דחיל עליו
ומירות ראשון ויחא השתא דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמורה ר' שמעון בן לקיש [נמי אם שותה יין]
דלך תוך ימי טומאתו אשמה ואתגלחת וכו' פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיילא מירות
[לשאר] מילי אשמיין יין ואתגלחת [חיילא] נמי אטומאה אם התרו
בו לנאת ולא יצא דרחמנא לא מעטיה אלא מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש בן לקיש סבר אע"ג דחיילא לשאר מילי
הך דקמי אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי קרבן: קרבן טומאה הוא דלא
למיתני צמתי' ואינו לוקה: משום דקמ"ל א"מ כו' ומביא קרבן טומאה. דהתם לא שייך למיתני דלוקה אטומאה דתני' מביא קרבן
טומאה לכן לא תנא לעיל ואינו לוקה אטומאה (זה אינו לוקה): הא איתגלחת וכו' שיעור השתחואה
וה"ה פירוש שבושט נכנס' שבושט דיעות טומאה (דף פ' מ. ויור.
טהור נכנס בבית הקברות מ"ט לא בעי שהייה דקא מתרו ביה אל
תכנס לבית הקברות הכא נמי מתרו ביה לא תינוור ושהייה למה לי:
אלא

למנין המנין לפי שאינו צריך
עד אחת הצידי קרבנותיו דכתיב וקדש ראשו ביום ההוא ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו מן המנין הא אין עליו נזירות כלל

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועל וקבל עליו מירות פעם אחת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני מיר אלא
אמר יחול עליו מירות דהוי מיר ולקי כדפי' לשם בקונטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמירי) [דמיר]
כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוד צבל תאחר אם אינו מיר מיד:
א"ן בין נזיר טמא. שנטמא בעודו
טמא לנזיר טהור שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהיה ג' ושנה ב' וטבל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהיה
ושנה ועל ראו לחול עליו מירות
לאחר ונהי דבעי הערב שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעול יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעבד מלחול
מירות עליו: ונזיר טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס איתביה
א"ן בין טמא שנור לנזיר טהור שנטמא
אלא טמא שנור שביעי שלו עולה לו למנין
ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
למנין ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו
מן המנין? אמר בר בר רב אשי מיתל כ"ע
לא פליגי דחיילא אלא כי פליגי למלקי רבי
יוחנן סבר כיון דחיילא לך ור"ל סבר לא לך
וחיילא איתביה ר' יוחנן לר"ל מי שנור והוא
בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום
אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן
טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי הא
מילקי לך עליה בדין הוא דליתני אינו לוקה
אלא משום דקא בעי למיתנא סיפא יצא
ונכנס עולה לו מן המנין ומביא קרבן טומאה
תנא רישא אינו מביא קרבן טומאה ת"ש אין
בין טמא שנור לנזיר טהור שנטמא אלא
שטמא שנור שביעי שלו עולה לו מן המנין
ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
מן המנין הא למלקות זה וזה שוין א"ל לא
לתגלחת זה וזה שוין אבל לענין מלקות מאי
זה לוקה זה אינו לוקה ליתנייה בתקנתיה
קא מירי בלקוליה לא קא מירי לי שמע
מי שהיה טמא ונזיר אסור לגלה ולשתות יין
ואם גילה ושתה יין ונטמא למחיה הרי זה
סופג את הארבעים תיבתא [בעי רבא ב] נזיר
והוא בבית הקברות מהו בעי שהייה למלקות
או לא היכי דמי אילימא דאמרי ליה לא
תינוור למה לי שהייה נזיר [ב] מאי טמא לא
בעי שהייה דקא מתרי ביה ה"נ קא מתרי ביה
אלא

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועל וקבל עליו מירות פעם אחת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני מיר אלא
אמר יחול עליו מירות דהוי מיר ולקי כדפי' לשם בקונטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמירי) [דמיר]
כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוד צבל תאחר אם אינו מיר מיד:
א"ן בין נזיר טמא. שנטמא בעודו
טמא לנזיר טהור שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהיה ג' ושנה ב' וטבל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהיה
ושנה ועל ראו לחול עליו מירות
לאחר ונהי דבעי הערב שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעול יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעבד מלחול
מירות עליו: ונזיר טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין

הכא במאי עסקין ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועל וקבל עליו מירות פעם אחת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני מיר אלא
אמר יחול עליו מירות דהוי מיר ולקי כדפי' לשם בקונטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמירי) [דמיר]
כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוד צבל תאחר אם אינו מיר מיד:
א"ן בין נזיר טמא. שנטמא בעודו
טמא לנזיר טהור שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהיה ג' ושנה ב' וטבל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהיה
ושנה ועל ראו לחול עליו מירות
לאחר ונהי דבעי הערב שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעול יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעבד מלחול
מירות עליו: ונזיר טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין